

tragtning, at denne Jernbane skal ende ved dybt Vand. Vi have seet, hvorledes den sjællandske Jernbane er kommen frem. Den gik først kun til Roeskilde, derfra blev den forlænget til Korsør, og derpaa kom Stykket til Hensinger, og jeg haaber, at der vil komme endnu et Stykke til Kallundborg. Der tænkes nu paa, at lægge et Stykke ned til Bordingborg, og hvad skulde der være i veien for, at denne Jernbane arbejdede sig videre, saaledes, at den kom til at gaae over Lolland og Falster, hvis det Duffte, som her længe har været nærret om en saadan Jernbane, senere kunde blive til Virkelighed. Naar jeg derfor siger, at Banen skal ende ved dybt Vand, har jeg derved ogsaa haft en bestemt Plan for Sie. Jeg har imidlertid ikke sillet noget Forslag om, hvor den skulde ende ved dybt Vand; dette vil jeg overlade til Jernbaneselskabet selv, men jeg har dog tænkt mig et Sted, hvor jeg sandsynligviis vilde foreslaae, at den skulde ende, dersom det var overladt til mig at afgjøre det. Den Krøhnkefte Jernbane skulde jo gaae over Færø og Bogø, for at komme ned til Søbsøgaard, til et Sted, hvor der kunde lægges Bro, men naar man nu opgiver Tanken om Broer, og henvender den paa Dampfærger, saa behøver man ikke at søge Dybet saa langt borte. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at Farvandet mellem Falster og Sjælland gaaer lige nordom Falster, det gaaer altsaa søndenom Bogø og Masnedø og de smaa øvrige Der, som ligge syd for Sjælland; men nordom Bogø og Masnedø gaaer et mindre Løb, hvortil man kommer, naar man seiler nordligere gennem Møens-Dybt til Bordingborg. Dersom Jernbanen nu endes ved Bordingborg og derfra skal sættes i Forbindelse med Gaabense, eller et andet Punkt der i Nærheden, ligger der mellem Masnedø og Færø et Sted, som er meget fladt, og som kun kan passeres af Skibe med indtil 6 Fods Dybtgaaende. Naar man da, som jeg vilde foreslaae — og det er meget muligt, at det sjællandske Jernbaneselskab vilde gaae ind derpaa, — lægger Jernbanen over Masnedø, vilde man kun have at bygge en Bro paa omtrent 400 Alens Længde over dybt Vand. Banen vilde paa den sydlige Ende af Masnedø komme ned til det almindelige Farvand, som jeg talte om, hvor

der tætved Masnedø er 24 Fods Vand, og hvor der i Lø af Kalvø kunde anlægges en Havn. Derfra kunde Dampfærgerne gaae ud og over til Gaabense, naar de Lollandiske og faldsterke Broer senere bleve anlagte. Naar Jernbanen anlagdes paa denne Maade, vilde dette kun være en Forsettelse af, hvad det sjællandske Jernbaneselskab hele Tiden har gjort, og indeholde Begyndelsen til de Lolland-faldsterke Baner. Jeg troer, at dette er den fornuftigste Maade, hvorpaa Banen kan bygges, og naar der her staaer, at Concessionen ikke maa gives, førend Krøhnke har fortabt sin Concession, staaer den jo heller ikke den anden Bane i veien.

Dersom dette Forslag var kommet ind under almindelige Omstændigheder, uden at noget var gaaet iforveien, nærer jeg den fulde Overbeviisning, at man vilde være gaaet ind paa at tilstaae en saadan Concession, men Forslaget er kommet herind under særlige Forhold. Det er for det Første kommet frem som et privat Lovforslag, hvad jeg for mit Vedkommende aldeles ikke kan billige. Jeg mener, at denne Slags Forslag til Concessioner ikke egne sig til at indbringes som privat Lovforslag. (Tsjer-ning: Hvorfor?) Jeg skal sige det ærede Medlem, at naar en saadan Concession skal udarbejdes, maa der forud derfor gaae Forhandlinger mellem vedkommende Concessionsøger og Ministeriets Embedsmænd, som ere særligt kaldede til at have Indsigt i denne Slags Ting. Man kan ikke vente, at et af Rigsdagen nedsat Udvalg skal kunne afhandle alle disse techniske Sager alvorligt. Men her ere jo Forholdene saadanne, at Ministeriet, der allerede havde forhandlet om det Krøhnkefte Project, ikke godt kunde bringe den her foreliggende Plan frem. De Spørgsmaal, som det sjællandske Jernbaneselskab stillede til Ministeriet, har Selskabet ikke faaet noget Svar paa, fordi Ministeriet stadigt først vilde see, hvorledes det vilde gaae med Krøhnkes Jernbane. De andre Hindringer, som denne Plan har haft imod sig, ere to. Den ene er dette — jeg tør maastee sige — tarvelige Forslag, som foreligger os. I den Form, hvori det nu er, er det en tarvelig Bane, og jeg troer, at de ærede Medlemmer, som have nærret Haab